

กระเบาหลัก

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hydnocarpus ilicifolia* King

วงศ์ : ACHARIACEAE

ชื่ออื่น : กระเบาลิง (นครสวรรค์) กระเบาพนม (เขมร) กระเบาชาว (เขมร-จันทบุรี) กระเบียง (จันทบุรี) คมขวาน (กบินทร์บุรี ปราจีนบุรี) จ้าเมียง (ลำปาง) ดอกช้าง (กระบี่) ดอกผี (ลวกกบินทร์บุรี) ปะโดลูตุม ปักกราย (ปัตตานี มาเลเซีย) หัวถ่าง (ประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี)

ลักษณะทั่วไป : ต้น เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็กถึงกลาง ผลัดใบ ลำต้นส่วนมากตรง เปลือกเรียบ สีเทา แก่น สีเหลือง กาก ดินต้องมีอายุหลายปีจึงจะสร้างแก่นได้ เนื้อไม้ มีสีขาวแกมเหลืองอ่อนๆ เส้นตรง เนื้อละเอียด ใบ เป็นใบเดี่ยว ติดเรียง สลับ ทรงใบรูปขอบขนานหรือรูปไข่ แกมรูปหอก สีเขียวปนเหลือง ดอก มีสีเขียวอ่อน ดอกเพศผู้ และเพศเมียจะแยกกันอยู่คนละดอกกัน ดอกเพศผู้ออกรวมกันเป็นช่อสั้นๆตามง่ามใบ ผล เป็นผลเดี่ยว berry รูปทรงกลมแข็ง ผิวมีขนนุ่มเป็นกำมะหยี่สีดำโต เส้นผ่านศูนย์กลาง 4-5 เซนติเมตร มี 10-15 เมล็ด/ผล

การกระจายพันธุ์ : เป็นพรรณไม้หลักของป่าดิบแล้ง ชอบขึ้นตามป่าเบญจพรรณทั่วไปขึ้นได้ดีทุกสภาพดินและชอบขึ้นบนภูเขาหินปูน

ประโยชน์ : เมล็ด เปลือก ใบ และดอก สกัดเป็นน้ำมันกระเบาได้ เนื้อไม้ เนื้อละเอียดใช้ทำเครื่องมือทางการเกษตรได้ดี เนื้อในเมล็ด สามารถรับประทานและนำมาทำเทียนไขและสบู่ได้ด้วย ใบ รสเบื่อเมา แก้พิษบาดแผลสด แก้กลากเกลื้อน ฆ่าพยาธิบาดแผล ผล รสเมาเบื่อแก้โรคผิวหนัง เรื้อน มะเร็ง คุณทะราด เมล็ด รสเมาเบื่อมัน แก้โรคผิวหนัง เรื้อน มะเร็ง คุณทะราด ผิวหนัง ทำยาถ่ายพยาธิ รักษาโรคผมร่วง รากไม้และเนื้อไม้ รสเมาเบื่อ แก้โรคผิวหนัง ฆ่าพยาธิผิวหนังต่างๆ รักษาแผล แก้เสมหะเป็นพิษ ดับพิษทั้งปวง

